

alene af Brandforsikringerne for de faste Eiendomme, idet man har meent, at Billighed talte for, at dette Bidrag blev forbeelt paa samtlige Assuranceforeninger i Forhold til de tegnede Forsikringsnummer. Man har imidlertid maattet erkjende, at en saadan Ordning, der ikke burde indskrænkes til at gjælde alene for Kjøbenhavn, vil medføre ikke faa Uanskeligheder og saaledes kræve en længere og mere omfattende Overveelse, end der under nærværende Lovs Behandling kunde blive den tildeel, og man har derhos maattet lægge særlig Vægt paa den Omstændighed, at Brandforsikringerne for de faste Eiendomme i Kjøbenhavn og Forstæder, som ere meest interesserede i denne Sag, have erklæret sig tilfredse med den i Lovudkastet fastsatte Ordning. Det fremgaaer ogsaa af de Oplysninger, som Udvalget har indhentet, at Kjøbenhavns Brandforsikring, langtfra at faae en forøget Byrde ved den nye Ordning, tværtimod derved opnaaer en Lettelse, idet dens aarlige Udgift til Brandvæsenet, som i de sidste 10 Aar har udgjort i Gjennemsnit c. 48,000 Rd., herefter kun vil beløbe sig til c. 33,000 Rd., hvorved dog maa bemærkes, at en Deel af de saaledes besparede 15,000 Rd. i den nærmeste Tid vil medgaae til de Pensioner og Ventepenge, som ifølge § 10 skulle afholdes af Brandforsikringen.

I Henhold til Foransførte har hele Udvalget været enigt i, at Spørgsmaalet om Vægsforsikringernes Bidrag til Brandvæsenets Udgifter ikke bør indbrages under denne Lovs Behandling.

Med Hensyn til de Udbringinger i Lovudkastet, som Udvalget foreslaaer, bemærkes:

Da den Høistcommanderendes Stilling og Virkekræft under Magistraten deels følger af § 1, deels vil blive nyere bestemt ved Regulativet og Instruxen, der omhandles i § 4, foreslaaer Udvalget, at Begyndelsen af § 3 forandres til: „Ved Brandvæsenet ansættes en Høistcommanderende“ . . .

Da det sidste Punktum i 3die Stykke af § 8 henviser til de foregaaende Stykker af Paragraphen, foreslaaes, at dette Punktum kommer til at danne et nyt Stykke.

Udvalget anseer det for uønskeligt, at det udtrykkelig udtales, at de omtalte Taxationer

finde Sted efter de for Brandtaxationer almindelig gjældende Regler, og foreslaaer derfor en dertil sigtende Udbring i Redactionen.

Da det vil være forbundet med uforholdsmæssig Uleilighed at gjøre en dobbelt Anmeldelse i ethvert af de Tilfælde, som omhandles i de to sidste Stykker af § 12, og da Politiets Skjøn om det Slags Sager maa antages at være tilstrækkelig betryggende for det Offentlige, foreslaaes, at Anmeldelserne for Brandvæsenet bortfalde.

Da Skorstensfeierne skulle være ansvarlige for Rensningens Udførelse (§ 14, 2det Stykke), og da det ligger i disses egen Interesse at foretage Rensningen saa ofte, som det er foreskrevet, synes det ufornødent at paalægge Eierne andet Ansvar for Rensningen end det, der paa nævnte Sted er fastsat, og Udvalget foreslaaer derfor, at Ordene „og renses“ i 1ste Stykke af § 14 udgaae.

Det er vistnok overseet, at Stydebomuld og Nitroglycerin nu ere gængse Handelsartikler, og at de derfor ifølge deres Bestaffenhed bør nævnes i § 18 ved Siden af Krudt. En saadan Tilføining bringes derfor i Forslag.

De samme Grunde, der have foranlediget Ministeriet til i § 17 at begrænse Brandvæsenets Tilsyn til „større“ Oplag af Tømmer og Bræder, tale efter Udvalgets Formening for at indføre en lignende Begrænsning i § 21, hvilket derfor foreslaaes. Dernæst vil det ifølge de modtagne Oplysninger blive meget bebyrdende for Handelsvirksomheden og neppe kunne overholdes at anvende de i § 27 givne Forskrifter paa de i § 21 omhandlede Oplag. Udvalget troer ogsaa, at det Offentliges Krav vil være fyldestgjort, naar Drettelsen af disse Oplag uophødelig anmeldes for Brandvæsenet, som derved vil sættes istand til at iagttage det Fornødne. En saadan Forskrift foreslaaes derfor indskudt i Slutningen af første Punktum af § 21, hvorimod Henviisningen til de her nævnte Oplag i § 27 foreslaaes ubeladt. Endvidere foreslaaes, at i 2det Punktum af § 21 Ordene „i de enkelte Tilfælde“ udgaae, da det muligt kan være hensigtsmæssigt at give visse almindelige reglementariske Forskrifter.

Da det kan medføre stor Fare for Hunsbeboerne, naar Porte eller Trappegange stables